

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αριθ. Πρωτ. Ε. Δ. 13122
Ημερομηνία καταθέσεως 18.7.13

Προς κ. Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου

ΘΕΜΑ: "Ειδικές συνθέσεις Επιβατηγών πλοίων".

Σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 2 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, όπως προστέθηκε περίπτωση δ', σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 5α' του Ν. 4150/2013, "Η οργανική σύνθεση του προσωπικού των πλοίων καθορίζεται δια Π. Διαταγμάτων. Κατ' εξαίρεσιν αυτή καθορίζεται δι' υπουργικών αποφάσεων:

δ) επί επιβατηγών πλοίων που εκτελούν πλόες αναψυχής και περιήγησης άνω των τριάντα (30) ν.μ. από το λιμένα αφετηρίας έως τον τελικό λιμένα προορισμού και συνολικής διάρκειας μικρότερης του εικοσιτετραώρου".

Όπως ευχερώς γίνεται αντιληπτό, η σύνθεση του προσωπικού γίνεται, κατ' αρχήν, με Προεδρικά Διατάγματα, κατ' εξαίρεση δε, με Υπουργικές Αποφάσεις. Αντ' αυτού, υπεγράφη, κατ' εξαίρεση, απ' τον Υπουργό Ναυτιλίας η από 28/05/2013 με αρ. 3511.1/13/2013 απόφαση, με την οποία καθορίζεται η οργανική σύνθεση των επιβατηγών πλοίων, που εκτελούν πλόες αναψυχής και περιήγησης άνω των τριάντα (30) ν.μ. από το λιμένα αφετηρίας έως τον τελικό λιμένα προορισμού και συνολικής διάρκειας μικρότερης του εικοσιτετραώρου.

Όμως, σύμφωνα με πάγια θέση της Πανελλήνιας Ναυτικής Ομοσπονδίας, η οποία γνωρίζει, ως εκ του θεσμικού της ρόλου, καλύτερα απ' τον καθένα τα ζητήματα που απασχολούν τους Έλληνες ναυτεργάτες και, ως εκ τούτου, όχι μόνο δικαιούνται, αλλά και νομιμοποιείται να

εκφράζει τις θέσεις της, η ακολουθούμενη πρακτική έκδοσης ειδικών συνθέσεων από τον Υπουργό, κατ' εξαίρεση και κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, οδηγεί στην περαιτέρω απώλεια μεγάλου αριθμού θέσεων εργασίας των Ελλήνων ναυτεργατών.

Εξάλλου, με την πρακτική αυτή παραβιάζεται η Διεθνής Σύμβαση υπ' αριθ. 180/1996 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ), που αφορά στις ώρες εργασίας των ναυτεργατών και την επάνδρωση των πλοίων, αλλά και η Σύμβαση Ναυτικής Εργασίας, 2006 της ΔΟΕ, η Χάρτα Δικαιωμάτων των Ναυτεργατών, οι οποίες καθορίζουν, μεταξύ άλλων, μέγιστο αριθμό ωρών εργασίας και ελάχιστων περιόδων ανάπαυσης. Επιπλέον, η πρακτική έκδοσης ειδικών συνθέσεων παραβιάζει και τις υποχρεώσεις που ανέλαβε η χώρα μας εκδίδοντας το υπ' αριθ. 152/2003 Προεδρικού Διατάγματος «Περί οργάνωσης του χρόνου εργασίας των ναυτικών, σε συμμόρφωση προς τις Οδηγίες 1999/63/ΕΚ και 1999/95/ΕΚ».

Πλήττεται, όμως, κυρίως και καίρια, το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της εργασίας των Ελλήνων ναυτεργατών, η προστασία του οποίου συνιστά, σύμφωνα με ρητή συνταγματική επιταγή (άρθρ. 22 παρ. 1), πρωταρχική υποχρέωση του Κράτους.

Με τη μεθόδευση της έκδοσης Υπουργικών Αποφάσεων επουδενί καλύπτονται οι πραγματικές ανάγκες των πλοίων, δεδομένου ότι η μειωμένη σε αριθμό σύνθεση των πληρωμάτων τους είναι βέβαιο ότι δεν παρέχει τα απαιτούμενα επίπεδα ασφαλείας για το πλοίο, το πλήρωμα και τους επιβάτες. Από την άλλη μεριά, είναι γνωστό ότι τα σύγχρονα επιβατηγά πλοία είναι μεγαλύτερα σε μέγεθος, με πολύ μεγαλύτερη υποδύναμη των μηχανών σε σχέση με εκείνα του παρελθόντος, ενώ και ο αριθμός των επιβαινόντων έχει κατά πολύ αυξηθεί.

Αποτέλεσμα των ως άνω είναι η έκδοση ειδικών συνθέσεων στα επιβατηγά πλοία να οδηγεί τους ναυτεργάτες σε εντατικοποίηση της εργασίας τους, γεγονός που οδηγεί σε κόπωση και άγχος, παράγοντες που αποδεδειγμένα ευθύνονται για την πρόκληση ναυτικών ατυχημάτων.

Επισημαίνεται, τέλος, πως η ως άνω πρακτική εκ μέρους του Υπουργού οδηγεί στην περαιτέρω αποδυνάμωση των ασφαλιστικών Ταμείων των Ελλήνων ναυτεργατών, οι οποίοι αντί να απολάβουν των παροχών που δικαιούνται, με βάση τις καταβαλλόμενες από αυτούς υψηλές ασφαλιστικές εισφορές, υφίστανται σήμερα τις οδυνηρές επιπτώσεις των γνωστών Μνημονίων, και των συνοδευτικών Εφαρμοστικών Νόμων.

Ερωτάσθε:

- 1) Με ποιο αιτιολογικό καθορίσθηκε η οργανική σύνθεση του προσωπικού των επιβατηγών πλοίων που εκτελούν πλόες αναψυχής και περιήγησης άνω των τριάντα (30) ν.μ. από το λιμένα αφετηρίας έως τον τελικό λιμένα προορισμού και συνολικής διάρκειας μικρότερης του εικοσιτετραώρου με Υπουργική Απόφαση, και όχι με Προεδρικό Διάταγμα, σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 2 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, όπως προστέθηκε σε αυτό περίπτωση δ', σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 5α' του Ν. 4150/2013.
- 2) Ποια η απάντηση σχετικά με τις καταγγελίες πως η εφαρμογή της ως άνω Υπουργικής Απόφασης οδηγεί σε συρρίκνωση της εργασίας για τους ναυτεργάτες καταστρατηγώντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, και τη συνταγματική υποχρέωση που έχει το Κράτος να την διασφαλίσει και μια σειρά απ' τις ως άνω παρατεθείσες Διεθνείς Συμβάσεις και Προεδρικά Διατάγματα.
- 3) Αν θα εξακολουθήσετε, και βάσει ποιου σκεπτικού, να εκδίδετε, κατ' εξαίρεση, Υπουργικές Αποφάσεις που ρυθμίζουν αντίστοιχα

θέματα ή θα προβείτε στην άμεση ανάκληση όλων των ειδικών
συνθέσεων που έχουν χορηγηθεί για επιβατηγά πλοία.

Αθήνα, 11/06/2013

Ο

Ερωτών Βουλευτής

Βασίλειος Καπερνάρος